

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XIV. Die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

P. GVILIELMVS
BOYTONVS.

Hibernus
Castella. 13.
Sept. 1647.

Hic post operam in ciuium suorum vtilitates impigro animo impensam, in clade Castellensi (vbi Hibernos Catholicos milites trecenos in templo tandem septem hæreticorum millia obruere) tunc istic vnâ

collectos Catholicos expiabat pœnitentiæ Sacramento. Ibi victor miles hæreticus dirè in canos senes, in feminas, in paruulos cæde grassatus est, sanguine latè profuso. Maxima sæuitiæ pars in Sacerdotes incubuit. Hos inter cecidit felix victima etiam *Guilielmus*, cum hæretici, Sacerdotes potissimum ad necem deposcerent; si hos de derent Hiberni Catholicos, militem omnem impunè abire permittunt.

Fides

XIV. DIE SEPTEMBRIS.

P. PETRI DIAZ
SEPTEM SOCII IN ODIVM
FIDEI OCCISI.

14. Septemb.
Lusitani,
1571.

Superstites ab hesternæ cæde socii P. Petri Diaz (de quo heri) carceribus, pugnis, alapis, & sputis malè mulctati, in summo vertice contundebantur, in coronæ Sacerdotalis opprobrium; obiectantibus hæreticis, quòd in Brasiliam vsque tenderent ad fidem prauam (vt ipsi aiunt) profeminandam.

Fides.

Modestia.

Petro Fernandio Nouitio, quòd modestus esset, oculos digitis aperiebât. Exprobrabant cachinno hæretico, quòd à Christo, à Christi matre, atque à Sanctis non iuuarentur. Ita vexati in mare abiecti sunt. *Petrus Fernandus*, & *Ioannes Aluarez* mox hausti sunt. *Didacus Ferdinandus* ad nauem aliquam, & receptus est; vti & *Sebastianus Lopez*. Alij fessi luctando cum aquis, *Credo* & *Miserere* recitabant cum *Alphonso Fernando* illicò submerso. *Iesv* nomen implorauit *Andreas Pais*, & haustus est: ac post hunc *Ferdinandus Aluarez*. Eandem in aquis mortem oppetièrè *Petrus Diaz* & *Didacus Caluarius*. Piratarum illorum an-

tesignatum aiunt postea in oppido sibi natali, securi occisum. Nauta præcipuus, cum nostros in mare abiiceret, ipse quoque delapsus, ac mersus est. *Alphonso* contra fidem plura obiectantibus respondenti, disertè dictum est: *Ob id ipsum est tibi moriendum*.

Fides.

P. PASCHASIVS
BROET E PRIMIS DECEM.

In primis exercitiis in triduum produxit in ediam sine cibo, & potu. In Hiberniam à Pontifice missus, ab hæreticis quæsitus est ad necem. *Lugduni* coniectus in vincula, vt explorator, & honorificè dimissus. *Moniales* pluribus locis dextrè in ordinem redegit. *Fauentiæ* condidit sodalitiu[m] charitatis pro iuuandis pauperibus. Destinatus erat *Æthiopiæ* Patriarcha, *Ignatio* illum *Societatis Angelum* nominante. *Ferrariæ* dæmonem contra alios pertinacem, auditâ obsessæ confessione fugauit. *Italiae* fuit *Prouincialis* primus: In *Gallia* postea multa passus. *Othoni* cuidam nostro *Parisiis* lucu contacto seruiit, & luem contraxit, quâ occubuit. Per ipsos 20. annos enixè à Deo continuatis precibus humilitatem

Picardus
Parisiis. 14.
Sept. 1561.
zitat. 55.
Exercitia.
Fides.
Ang. Socii.

Confessio.

Charitas.

Humilitas.

litate flagitavit. Messores illum in agro pannorum conspicati, liberali cachinno accessere, illo interea stantem fessis conticescerent, ac postea suavisimè illis loquente. vnde illi ad veniam impetrandam se illius pedibus aduoluere. Equum ab Episcopo sibi donatum ad iter, Franciscano cœnobio donavit, & pedes iter confecit; atque ad diuersorium appulsus, diuinum officium genibus flexis persoluit. Orandi, & piorum colloquiorum insignis planè artifex fuit. Mitis illi & simplex indoles, oculique ad pias lachrymas longè facillimi.

P. ANDREAS
OVIEDVS.

Fides.
Hispanus in Æthiopia. 14. Septemb. 1577. ætat. 59. Soc. 14. Alius ponit anno 1580. 19. Iunij.

Fides.
Picardus Parisiis. 14. Sept. 1561. ætat. 59. Exercitia. *Fides.* Ang. Socii.

Sacrum.

Fides.

Gaudiensis, ac Neapolitani Collegij, primus Rector fuit, magno mortificationis, orationis, charitatis exemplo. Fuit & Hieropolitanus primum Episcopus, deinde Æthiopiæ Patriarcha electus, paupertate, zelo, sanctimoniam magnam famam mirabilis. Iam antea in Æthiopia penetrarat, ubi coram Rege Claudio Abassinis Doctores manifestè conuicit, & aliquos ex Abassinis Ecclesiæ reconciliavit. Eapropter Claudij, & successoris illius ira in illum exarsit: adeo ut hic etiam gladio illum trucidasset ipse, nisi Regina obiectu corporis intercessisset. Fremonem iam tum Patriarcha calculi doloribus extinctus est, quem ille locum à Barbaris incolumem fore prædixerat. Nam omnibus circum bello turbatis, à Catholicis consultus, Christum in diuino sacrificio consuluit, manendum ne istic esset, an fugiendum. Et vox de cælo audiri visa bis *Fremonam, Fremonam* repetès. Istic ergo mansere securi, cum hostis omnia vndique vicina populatus etiam solo æquaret. Hæreticus illum videns ag-

nouit eundem esse, quem viderat per quietem; & ab eo de fide instructus conuersus est. Multa in eo admirabilitatem habuere. Locustæ, densæ nubes in morè omnia obreperant. Accitis in templum Catholicis, Andreas Deiparæ Virginis & Sanctorum opem litanis petiit; & eodem tempore cadebant sensim locustæ mortuæ plures, ac plures, quò plus procedebat oratio; vt cæfinità ne vna quidem locusta superfuerit deinceps illo superstitite. Pio V. Pontifici scripturus, cum chartam non haberet, in abustis, & confutis è Breuiario marginibus scripsit, illachrymato ad epistolam lectam Pontifice.

FRANCISCVS
TOLETVS. CARDINALIS.

Sotus eius magister, illum ob ingenium prodigium appellabat: putabaturque suam ætate neminem id ætatis parem habere in sapientia. Simancam Tyrocinio Romam proficisci iussus, Philosophiam, tum scholasticam Theologiam, deinde moralem explicuit. Anno 1569. à Pio V. ad Palatij Apostolici conciones admotus est, donec tandem Clemens VIII. anno 1593. illum in Cardinalium Collegium cooptauit. P. Iacobus Ledesma iam ante in purpura illi sibi videre visus, Toletum Cardinalem dixit. Procul à se habebat delicias etiam hac fortunam religiosè vsus. Legumina illi cibus, ac Sabbato panis tantum, & aqua, honori Deiparæ cuius in Esquiliis templum eodem die quo thebdomadis è Vaticano vsque illuc pedes profectus adibat, quæcunque tempestas esset, prospera, vel aduersa; ibique sacrificio operabatur. In Iulij mensè ieiunium inchoabat, & per dies 40. continuabat vsque ad festum Assumptæ in cælum Dei Matris, idque vsque ad vitæ finem. P. Iacobus

B.V.

Litania Christi.

Hispanus Romæ 14. Sept. 1596. ætat. 64. Soc. initæ 38.

Sabbat.

B.V.

Mortific.

cobus Stratus ex P. Hærico Schere no Belgij Visitatore, ac aliis eius ætatis viris, tria se de Toletis audisse scribit in Toleti elogio quæ totidem ferè verbis adscribam: Primum; eam fuisse primis illis religiosæ vitæ annis Toleti probitatè, vt grauissimus Sacerdos de Societate dicere sit solitus: arbitrari se si per aliquem mortalium eâ tempestate Deus miracula facturum esset, per Toletum facturum. Secundum est; quod erga Deiparam Virginem suauissimè affectus, eam semper castè coluerit. In arduis negotiis sacro eius votiuo, eiusdem opem implorare est solitus. Tertium; quod religiosa, & sanctimonix opinione clara persona dixerit, sibi reuelatum, adisse quidem Toletum in mortis agone æternæ salutis periculum, Virginis tamen operis fulcrum, respirasse; & celestis gloriæ compotem factum. Hæc Stratus. Cæterum prolixâ semper voluntate fuit erga Deimæ matris cultû Toletus, quippe qui largis elemosynis erogatis eius festa coluerit, ac etiam noctu eiusdem templa religiosè inuiferit. Ad immaculatæ conceptionis atque Annunciationis festa se octo dierum ieiunio præparabat: S. MARIE maioris 12. lampades argenteas (quasi argenteos menses duodecim) donauit eandemque hæredem scripsit, & ibi condi voluit: eius de festo ad Niues dotem Virginibus in matrimonium collocandis dedit, in S. MARIE à plantis templum etiam pijs impensis liberalis. Post mortem illum se cuiuspiam conspiciendum dedisse refert Thomas Auriemma de B. V. pag. 368. ex historia pontificali, & dixisse: *Ego auxilio magna Dei Matris sum saluus.*

B. V.

B. V. festa.

P. IOANNES

FALCO.

Inter orandum videbatur sensum laud compos; ad eum absorbebatur à Deo. Deiparæ Virginis cultum studiose propagauit exemplo, & verbo. Hildesij socii monuit, vt auertendo, quod imminere periculo salutationem angelicam pronuntiaret. Fecit id uterque, & ecce lapis prægrandis ex alto deiectus, in medio illorum innoxius decidit, contractus in frusta. A latronibus hæreticis equos spoliatus & raptatus, mox liber, B. Virginis litanias cecinit, illam rogans vt reddi curaret, quæ amisisset. Adfuerunt prædones, ac iumentum Ioanni vltro restituere sine sacra tamen suppellectile, sed & illam postmodum ad templi valuas inuenit. Prolixè in se flagello sæuebat, sæpius interspirans & intentionem instaurans. Certè constat illi nullam noctem abiisse quin centum vt minimum, ictus sibi infligeret, cum alios crederet somno iam pressos. Paruuli supplicatione vespertinâ institutâ, ad eas quæ in angulis platearum passim coluntur Deiparæ imagines ibant, & ibi orationes elatâ voce pronuntiabant pro Ioannis incolumitate. cum æger decumberet. Si quare indigebat, petita à P. Ministro veniâ id instar mendici, amore Beatissimæ Virginis pererebat sed addebat; id se velle, quod esset omnium deterrimum. Quidam de Societate Sacerdoti illi apparuit, & se Purgatorij, flammis teneri affirmans, vnum sacrum ab illo tunc ægro petiit. quo ille peracto eundem reducem & gratias agentem vidit: prædicentemque futurum vt ex eo morbo conualesceret, ac plures Deo adhuc animas lucraretur: deinde in cælum euocandum.

Germanus
Moguntin.
14. Septem.
1616. ætat.
42. Soc. 11.

B. V.

Mortificat

Nihil

B. V.

Pangere

Purgatio

Sacrum

R. GVL

P. GVILIELMVS
VANDEN LEYDEN.

Belga Ipsis.
14 Septeb.
1628. a. a. t.
33. Soc. 112.

Vicatio.

B. V.

MAtti illius ad Iuris lauream capefcendam illi necessaria præparanti venere in mentem pericula eius vitæ quam filium ingredi videbat. Ergo coram SS. Sacramento prostrata petiit vt aliam suo filio mentem inderet bonus Deus: & impetrauit. Nam eodem planè tempore ac ferè horâ Antuerpiæ Guilielmus ad Societatem admitti impetrauit; in illa postea concionator præstans & ad leges valdè religiosè attentus. Expirauit, illas ad B. V. voces ingeminans: *ô Clemens, ô pia.*

P. STEPHANVS
SINI.

Hungarus
Claudiopol.
li. 14. Sept.
1645.

Eiæ.

Charitas.

ROMæ ad Societatem adlectus Rmro candore amabilis Româ in Turciam ad Apostolicos labores missus, inde post triennium Gabrielis Bethlehemi Principis accitru, superioribus vltro annuentibus, in Transylvaniam abiit, charus Principi licet hæretico. Vnde is P. Stephano Albæ Iuliæ templum cum scholarum ædibus transcripsit, iussis inde sectæ hæreticæ ministris facessere; ac pane, vino, carnibus ei ex aula præberi iussis. Vixit istic ad morrem vsque P. Stephanus per annos vndetriginta, inter varia Transylvaniæ turbamenta, magnum ac propè vnicum columen rei Catholice. Quare pauci iam erant nobiles Catholici qui non ex eius disciplina prodierint. Stupebant aduersarij, eius charitatem, etiam in illos amanter adedè explicatam, ac erga omnes beneficentiam vbi posset. Prudentia in illo singularis, ac nulli vmbra obnoxia,

quia religiosè simplex, nec vlli suspecta elucebat, cum illis quoque qui etiam tuta omnia pertimescunt. Eos qui ab immundis spiritibus vexabantur curandi gratiâ singulari pollebat, Deo id illi dante in medio gentis hæresi vnde quaque squalentis. Per Aduentum & Quadragesimam ad concionè dicebat quotidie; diebus festis atque Dominicis iteratò, præter quotidianam scholarum curam; labore quem non sine admiratione laudarunt qui rem propiùs introspectere; adedè vt ipse Bethlehemijs Transylvaniæ Pinceps concionalibus suis ministris, quos Prædicantes vocant, cum eos segnes videret, laboriosos optimi huius senis canos, atque assiduam impigritatem obiectârît. Si ad expiandum quempiam excurrèdum erat etiam ad Leucas aliquot, labori ac industriæ non parcebat. Memoriam tenebat ea quæ in Romano tyrociniò combiberat, & perseueranter exequabatur: eumque rogaretur, ecurr hoc illud sic faceret, circa industrias paupertatis ad minima quæque attentæ, atque in aliis respondebat. Hoc se in Nouitiatu didicisse. Orabat semper genibus humis positus, nec meditationis horam mutabar vquam nisi magna necessitas id vrgeret. Pro lectulo nullam lineam supellectilem admisit: & sæpè orantem oppressit somnus extra lectum, à quo expectatum oratio matutina exceptit. Negabat Iesuitam debere esse delicatum: sed stomacho ad quamuis escam idoneo, humeris autem ad omnia ferenda promptis & expeditis. Cruci affixi Christi effigiem, quam ei Româ in Turciam proficiscèri dederat P. Claudius Aquauina, pro incitamento habuit ad ardua, & in pretio semper: aiebat eam sibi esse auro quantolibet chariorem. Et verò S. Crucis exaltatè dies illi supremus fuit in vita. Cadauer toto triduo paruit aduentibus antequam.

Zelus.
animatum.

Paupertas.

Oratio.

X. X. 3. cou-

Germanus Moguntiz. 14. Septeb. 1628. a. a. t. 33. Soc. 112. B. V. Mortific. Nihil. Hungarus. Claudiolopol. li. 14. Sept. 1645. B. V. Paupert. Purgatio. Sactum. Charitas.

conderetur, magnâ virtutis ab aduersariis quoque amaræ, ac Societatis commendatione, plerisque dicentibus etiam ab orthodoxa fide alienis; Iesuitas profectò si tales sint qualis hic fuerit, arceri à Transyluania non debere.

Stupebant nil tetri odoris afflari naribus à cadauere tabescente. Multa de illo Annæ Transyluanæ & singularia quæ ad animarum studium, atque ad fidei Catholicæ propagationem spectant.

XV. DIE SEPTEMBRIS.

THOMAS P. OCTAVIVS
STILLINTONIVS. NOVIT. NAVAROLA.

15. Septeb.
Anglus
Messianæ.
1617 ætat.
23.
Vocatio.

S Ign. &
Xau.
B. V.

Mortif.

Oratio.

Mortific.

Tempus.
Crucifixus.

Concio.

HVic in Belgio adolescenti videri visa Virgo Deipara, stipantibus eius latus SS. Ignatio atque Xauerio illum per amœnam viam ad Palatium gloriosum manu prehensum sic est allocuta; *Ingrederere huc: Hac erit habitatio tua.* Eundem sanctis Ignatio, & Xauerio commendauit dicens: *Adolescens iste vester est: curam eius gerite: ego eum vobis commendo.* Tum cognouit, Palatium illud esse Societatis Iesu templum, & singulari Societatis ineundæ desiderio se teneri sensit. Fuit in orandi dono eminens: vnde illi dulcis quædam morum harmonia, & insignis ad petita obtinenda fiducia. Captabat occasiones familiares se affligendi. Quare si federet, dorsum nullâ re fulciebat: muscas faciei molestas non appellebat. Aiebat; tempus illud quod mortificationi impenditur, optime esse impensum. Mirabili erga vulnus lateris Christi amore æstuabat; magnum in suo etiam latere dolorem perferentiscens. Quidam dixit, se illi rem magni momenti teritio in preces commendasse, ac eam rem ex animi sententia fuisse confectam. Morti proximus illo hymno delectabatur: *Ad perennis vitæ fontem mens sitiuit arida &c.* Ita animam nullus vnquam grauioris inquinamenti ream expirauit.

QVàm se infra omnes ducebat etiam cum Prouinciam regeret, tam id vestibus, & cibis abiectionis testabatur. Inuitus, & summâ cum demissione ac parçè imperabat. Eapropter vt aliquam exercendi imperij occasionem effugeret, primæ mensæ benedicebat ipse cum aderat. Sabbato semper ab omni cibo vesperi abstineuit in B. V. honorem; in Germania pro potu non nisi aquâ vsus. Hoc illi in ore pro tesserâ officij Prouincialis fuit: *Patres, mei, plus charitatis, & minus auctoritatis volo.* Idque ad amulsum exequabatur; interea summa in reuerentia habitus eo ipso. Egros ipse non iussu solum, sed manibus quoque iuuabat. Incredibili politicarum artium odio, & amore disciplinæ constanter flagrabat; nullâ spe, nullo metu victus. De morte admonitus: *Constituisti, inquit, terminos eius, qui præteriri non poterunt. Tu, Domine, suscipe Spiritum meum!* Et 7. psalmos penitentiales prælegi sibi curauit. Generaliter de totâ vitâ confessus, ac Sacramentis instructus petiit humi deponi, vt in terra humilis moreretur.

Italus Bo-
noniz. 15.
Sept. 1617.
ætat. Soc.

Sabbat.

B. V.
Superim.

Mort.

CÆSAR